i/jjy-* Lördagen 25 november 1967

Spelmansförbundet informerade om program-idéer för nästa års stämma

Cirka 60 spelmän deltog i gårdagens sätter och vid förra årets stämma, när spelmän och dansare tvingades ta skydd för regnet i en av stugorna en stund.

— Kanske det var miljön och den uppkomna "ledigheten" som gjorde att man tillsammans fick igång ett spontant "uppträde", som mycket liknade den situationen som kallas buskspel och som inte närmare behöver beskrivas. Vore inte denna bild av dans och spel som en enhet något att bjuda en publik? Det ger förvisso en riktigare bild av de traditioner vi försöker vårda än den vanliga programspelningen, menade Arne Blomberg.

— Skall vi då spela Vingåkersdans, Västgötapolska, Kadrilj från Landskrona o.s.v.? Tanken är att dansarna skall röra sig fritt mellan platserna där vi spelar och dansa till den musik som bjuds. Vi hade tänkt att de redan fungerande smålagen i förbundet lär sig låtar ur en spelmans repertoar eller från en viss trakt. Tillsammans med ett danslag kan man också tänka sig att presentera ett bondbröllop, en lekstuga, olika dansformer av polskan; kanske även ringlekar för att engagera de yngre bland publiken. För att klara av denna uppgift fordras att man omedelbart tar itu med den på övningskvällarna. På så vis får spelmännen tillfälle att spela mer på stämman.

— Alltså, vi kommer till Torekällberget och ser ut en stuga åt oss och sätter oss att spela det vi lärt in. Dansare kommer till, och allt är liv och rörelse. Sedan kommer också publik, som sätter sig att lyssna och måhända språka med oss och möjligen också ta sig en svängom, för att så småningom fortsätta till nästa stuga. Men även spelmän och dansare skall ha möjlighet att "gå till nästa stuga" genom att efter halvannan timme få sig en paus, för att sedan gå tillbaka och visa upp sitt program igen för ny publik. På så vis pågår stämman tills man avbryter samtidigt på alla stationer för att bege sig till scenen, där ett pro-

Ledande profil i spelmanslaget

På bilden ovan ser ni en speleman i aktion. Kanske han spelar Arvids schottis. Mannen heter Helmer Johansson och är ledande själen i Trosa spelmanslag. Han bor på Björkö i Västerljung. Lägg märke till adressen. Vill ni vara med om det roliga laget sysslar med är det bara att kontakta denne ordförande, som verkligen har bekymmer.

När spelmanslaget bildades var det nio med. Nu är det bara sju. Det behövs alltså rekrytering. Och nu för tiden behöver ju en spelman inte gå till fots med fiollådan under armen som sed var förr i tiden. Med bil kommer man fort och slipper bära lådan. Sammankomsterna är gemytliga. Musik och kaffekalas. Och så bjuds stundom chansen att få vara med i offentliga sammanhang och spela för publik.

— Sidan 3 —